

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/256/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8110233218
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2017:8110233218.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou v právnej veci žalobcu: L. Y., nar. X.X.XXXX, bytom J. XX, XXX XX L., právne zastúpený JUDr. Ladislavom Lukáčom, advokátom so sídlom Hlavná 17, 080 01 Prešov, proti žalovanému: Mesto Prešov, Hlavná 73, 080 01 Prešov, IČO: 327646, právne zastúpený JUDr. Alojzom Naništom, advokátom so sídlom Sládkovičova 8, 080 01 Prešov, o náhradu za užívanie nehnuteľnosti takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia 8.285,88 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.542,26 eur od 21. 05. 2009 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 2.918,89 eur od 16. 06. 2009 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 2.824,73 eur od 05. 08. 2009 do zaplataenia, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu nároku titulom bezdôvodného obohatenia uplatneného od 04. 04. 2009 do 30. 06. 2009 z a m i e t a .

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi titulom finančnej náhrady za vecné bremeno 51.504,32 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.918,89 eur od 26. 08. 2009 do zaplataenia , 9 % ročne zo sumy 2.918,89 eur od 15. 09. 2009 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 2.824,73 eur od 30. 10. 2009 do zaplataenia, 9% ročne zo sumy 2.824,89 eur od 17. 11. 2009 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 2.824,89 eur od 17. 12. 2009 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 2.824,89 eur od 16. 01. 2010 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 37.191,81 eur od 25. 06. 2011 do zaplataenia, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. V prevyšujúcej časti žalobu nároku titulom finančnej náhrady za vecné bremeno uplatneného od 01. 07. 2009 do 30. 12. 2010 z a m i e t a .

V. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia 57.931,05 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 25. 06. 2011 do zaplataenia, všetko v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

VI. V prevyšujúcej časti žalobu nároku titulom bezdôvodného obohatenia uplatneného od 31. 12. 2006 do 30. 06. 2009 z a m i e t a .

VII. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi titulom finančnej náhrady za vecné bremeno 176.545,29 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 25. 06. 2011 do zaplataenia, všetko v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

VIII. V prevyšujúcej časti žalobu nároku titulom finančnej náhrady za vecné bremeno od 01.07.2009 do 30. 12. 2010 z a m i e t a .

IX. Žalobca m á vo vzťahu k žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 4 % trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 30. 12. 2010 v znení zmeny návrhu doručenej súdu dňa 28. 5. 2015 sa žalobca domáhal na žalovanom zaplata sumy 571.054,25 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.970,53 eur od 21.5.2009 do zaplata, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.102,88 eur od 16.6.2009 do zaplata, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.970,53 eur od 5.8.2009 do zaplata, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.102,88 eur od 26.8.2009 do zaplata, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.102,88 eur od 15.9.2009 do zaplata, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.970,53 eur od 30.10.2009 do zaplata, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.102,88 eur od 17.11.2009 do zaplata, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.970,53 eur od 17.12.2009 do zaplata, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.102,88 eur od 16.1.2010 do zaplata, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 534.657,73 eur od 30.12.2010 do zaplata. S odôvodnením, že z toho sumy 459.517,83 eur za užívanie pozemkov na ul. U. o výmere 11 355 m² za obdobie od 31. 12. 2006 vrátane do 30. 10. 2010 vrátane a sumy 111 536,42 euro za užívanie pozemkov tzv. ul. L. U. za obdobie od 4. 4. 2009 vrátane do 30. 12. 2010 vrátane o výmere 2845 m² (č.l.sp. 792).

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe kúpnej zmluvy uzavretej dňa 22.12.2003 nadobudol do vlastníctva nehnuteľnosť evidovanú na Katastrálnom úrade Prešov, Sprava katastra Prešov, nachádzajúcu sa v k. ú. Nižná Šebastová, a to parcelu KN-C č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 9673 m², zapísanú na LV č. XXXX, na ktorej sa nachádza pozemná komunikácia (ďalej len tzv. ul. U.). Vklad vlastníckeho práva bol povolený dňa 16.9.2004, pod č. P.-XXXX/XXXX.

3. Na základe geometrického plánu č. XXX/XXXX, vyhotoveného GEOPLANOM Prešov, s.r.o., došlo dňa 7.10.2005 k oprave chybnéj výmery parcely KN-C č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 9673 m² na výmeru 11386 m². Zápis na LV č. XXXX v kat. úz. B. Š. bol vykonaný pod položkou výkazu zmien č. XXX/XX.

4. Následne došlo k prečíslovaniu parcely KN-C č. XXX/X na parcelu KN-C č. XXXX a po vykonaní obnovy katastrálneho operátu novým mapovaním došlo pod položkou výkazu zmien č. XXX/XX, k zmenšeniu výmery parcely z 11386 m² na výmeru 11073 m².

5. Na základe kúpnej zmluvy, v zmysle geometrického plánu č. XX/XXXX, overený Správou katastra Prešov, pod č. XXX/XXXX, bola z parcely KN-C č. XXXX odčlenená parcela KN-C č. XXXX/X - zastavaná plocha o výmere 31 m² a zároveň bola vytvorená parcela KN-C č. XXXX/X - zastavaná plocha o výmere 11042 m². Vklad vlastníckeho práva bol povolený pod P.-XXXX/XXXX.

6. Podľa aktuálneho LV č. XXXX v kat. úz. B. Š., má teda parcela KN-C č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie výmeru 11042 m². Z podnetu žalobcu, ktorý nesúhlasil so zmenšením výmery parcely z 11386 m² na 11073 m² po vykonaní obnovy katastrálneho operátu novým mapovaním, prebehlo konanie o oprave chyby v katastrálnom operáte, na základe čoho je na LV č. XXXX zapísaná plomba, pod č. E. - XX/XXXX. Na predmetnej parcele KN-C č. XXXX/X, vo vlastníctve žalobcu, sa nachádza pozemná komunikácia vo vlastníctve žalovaného (ďalej len tzv. ul. U.).

7. Uviedol, že s týchto dôvodov má voči žalovanému pohľadávku z titulu bezdôvodného obohatenia za neoprávnené užívanie nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v kat. území B. Š., ktorú žalobca užíva pozemnou komunikáciou na nej ležiacou, časť ul. U.. Tým, že žalovaný neoprávnenne užíval parcelu KN-C č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie výmeru 11355 m², sa bezdôvodne obohatil o sumu, ktorá predstavuje všeobecnú hodnotu obvyklého a primeraného nájomného za tento pozemok. Znalec, prof. N.. N. V., S.. vyhotovil dňa 07.11.2010 znalecký posudok č. XX/XXXX, o stanovení VŠH nehnuteľností. Znalec stanovil VŠH pozemku a to parcely KN-C č. XXXX/X a následne stanovil VŠH nájmu tejto nehnuteľnosti.

8. Znalec stanovil VŠH nájmu pozemku nasledovne: v roku 2006 vo výške 9,414 eur/ m² pozemku, v roku 2007 vo výške 9,673 eur/ m² pozemku, v roku 2008 vo výške 10,121 eur/ m² pozemku, v roku 2009 vo výške 10,286 eur/ m² pozemku, v roku 2010 vo výške 10,391 eur/ m² pozemku.

9. Nárok bol špecifikovaný takto : za rok 2006 za obdobie od 31.12.2006 do 31.12.2006, to je spolu za 1 deň, bezdôvodné obohatenie za užívanie nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu o výmere 11355 m2 sumu vo výške 292,87 eur.

Za rok 2007 bezdôvodné obohatenie za užívanie nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu o výmere 11355 m2 sumu vo výške 109.836,92 eur.

Za rok 2008 bezdôvodné obohatenie za užívanie nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu o výmere 11355 m2 sumu vo výške 114.923,96 eur.

Za rok 2009 bezdôvodné obohatenie za užívanie nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu o výmere 11355 m2 sumu vo výške 116.797,53 eur.

Za rok 2010 - za obdobie od 01.01.2010 do 30.12.2010, to je spolu za 364 dní, bezdôvodné obohatenie za užívanie nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu o výmere 11355 m2 sumu vo výške 117.666,55 eur.

Za užívanie pozemku tzv. U. žalobca voči žalovanému za obdobie od 31.12.2006 do 30.12.2010 si nárokoval spolu vo výške 459.517,83 eur.

10. Druhá časť nároku uplatneného žalobcom bola odôvodnená tým, že je vlastníkom nehnuteľností, nachádzajúcich sa v k. ú. L., zapísaných na LV č. XXXXX, ktoré nadobudol do vlastníctva na základe kúpnej zmluvy, vklad vlastníckeho práva bol povolený dňa 24.1.2007, pod číslom P. XXX/XXXX.

11. Uviedol, že na nižšie uvedených nehnuteľnostiach, sa nachádzajú pozemné komunikácie a chodníky, vo vlastníctve žalovaného (ďalej len „stavby žalovaného“), ul. L. U. (to vyplýva aj z vyjadrenia žalovaného zo dňa 27.4.2007 a 10.5.2007).

12. Uviedol, že v žalovanom období od 20.11.2007 do 22.6.2008 (po pripustení zmeny žaloby uznesením zo dňa 10. 9. 2015 č.l.sp. 653 na základe návrhu žalobcu realizovaného dňa 28. 5. 2015 č.l.sp. 499 požadoval žalobca bezdôvodného obohatenie za obdobie od 4. 4. 2009 do 30. 12. 2010) sa stavby žalovaného nachádzali na parcelách, ktorých výmera je spolu 3504 m2, a to: KN-C č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1646 m2, KN-C č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 126 m2, KN-C č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1648 m2, KN-C č. XXXX/XX - ostatná plocha o výmere 84 m2. Dňa 23.6.2008, kedy bol povolený vklad vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy zo dňa 16.4.2008, medzi žalobcom ako predávajúcim a K.W. W. ako kupujúcim, ktorý nadobudol do vlastníctva parcelu KN-C č. XXXX/XX - ostatná plocha o výmere 1834 m2 a KN-C č. XXXX/XX - ostatná plocha o výmere 659 m2. Na základe tejto skutočností došlo k zmene výmery parcely KN-C č. XXXX/X - z výmery 1648 m2, na 989 m2.

13. V žalovanom období od 23.6.2008 do 30.12.2010 sa stavby žalovaného nachádzali na parcelách, ktorých výmera je spolu 2845 m2, a to: KN-C č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1646 m2, KN-C č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 126 m2, KN-C č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 989 m2, KN-C č. XXXX/XX - ostatná plocha o výmere 84 m2.

14. Žalobca svoj nárok vo vzťahu časti nehnuteľnosti tzv. L. U. uplatnil z titulu bezdôvodného obohatenia za neoprávnené užívanie, ktoré žalobca užíval stavbami - pozemnou komunikáciou a chodníkom na nich ležiacimi, s tým, že žalovaný neoprávnenne užíval parcely KN-C č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX,X H. XXXX/XX, a bezdôvodne sa obohatil o sumu, ktorá predstavujúcu všeobecnú hodnotu obvyklého a primeraného nájomného za tieto pozemky.

15. Výšku nároku odôvodňoval znaleckým posudkom N. T. P., č. XX/XXXX, o stanovení VŠH nehnuteľností. Znalec stanovil VŠH tam uvedených pozemkov a následne stanovil VŠH nájmu týchto nehnuteľností. V roku 2007 stanovil znalec VŠH nájmu vo výške 12,08 eur/m2 ročne (364,- Sk/m2).

16. Žalobca pôvodnou žalobou podanou na tunajšom súde 30.12.2010 žaloval len bezdôvodné obohatenie za užívanie nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu o výmere 3504 m2 za obdobie od 20. 11. 2007 do 30. 12. 2010 (zmena žaloby č.l.sp. 499 sa týkala skrátenia obdobia od 4. 4. 2009 do 30. 12. 2010) takto od 20.11.2007 do 31.12.2007 vrátane, vo výške 4.754,69 eur. Od 01.01.2008 do 31.01.2008 vrátane, vo výške 3.595 eur. Od 01.02.2008 do 29.02.2008 vrátane, vo výške 3.247,10 eur. Od 01.03.2008 do 31.03.2008 vrátane, vo výške 3.595 eur. Od 01.04.2008 do 30.04.2008 vrátane, vo výške 3.479,04 eur. Od 01.05.2008 do 31.05.2008 vrátane, vo výške 3.595 eur. Od 01.06.2008 do 22.06.2008 vrátane, vo výške 2.551,30 eur. Spolu 24.817,13 eur.

17. Ďalej za užívanie nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu už len o výmere 2845 m² za obdobie od 23.6.2008 do 30.12.2010 nasledovné sumy:

Od 23.06.2008 do 30.06.2008 vrátane, je vo výške 753,26 eur.

Od 01.07.2008 do 31.07.2008 vrátane, je vo výške 2.918,89 eur .

Od 01.08.2008 do 31.08.2008 vrátane, je vo výške 2.918,89 eur .

Od 01.09.2008 do 30.09.2008 vrátane, je vo výške 2.824,73 eur .

Od 01.10.2008 do 31.10.2008 vrátane, je vo výške 2.918,89 eur .

Od 01.11.2008 do 30.11.2008 vrátane, je vo výške 2.824,73 eur .

Od 01.12.2008 do 31.12.2008 vrátane, je vo výške 2.918,89 eur.

Spolu 18.078,28 eur.

Od 01.01.2009 do 31.01.2009 vrátane, je vo výške 2.918,89 eur.

Od 01.02.2009 do 28.02.2009 vrátane, je vo výške 2.636,42 eur .

Od 01.03.2009 do 31.03.2009 vrátane, je vo výške 2.918,89 eur.

Od 01.04.2009 do 30.04.2009 vrátane, je vo výške 2.824,73 eur.

Od 01.05.2009 do 31.05.2009 vrátane, je vo výške 2.918,89 eur.

Od 01.06.2009 do 30.06.2009 vrátane, je vo výške 2.824,73 eur.

Od 01.07.2009 do 31.07.2009 vrátane, je vo výške 2.918,89 eur.

Od 01.08.2009 do 31.08.2009 vrátane, je vo výške 2.918,89 eur.

Od 01.09.2009 do 30.09.2009 vrátane, je vo výške 2.824,73 eur.

Od 01.10.2009 do 31.10.2009 vrátane, je vo výške 2.918,89 eur.

Od 01.11.2009 do 30.11.2009 vrátane, je vo výške 2.824,73 eur.

Od 01.12.2009 do 31.12.2009 vrátane, je vo výške 2.918,89 eur.

Spolu 34.367,57 eur

Od 01.01.2010 do 30.12.2010 vrátane, vo výške 34.273,44 eur.

Spolu vo výške 111.536,42 eur.

Po pripustení zmeny žaloby, ktorú vykonal žalobca podaním doručeným súdu dňa 28. 05. 2015 (č.l.sp. 499) bolo žalované už obdobie od 04. 04. 2009 do 30. 12. 2010 o výmere 2845 m² avšak bolo uplatnené „nájomné“ vo výške 22,50 eur/rok (dovtedy 12,08 eur) za 1 m² spolu v sume 111.539,59 eur.

18. Žalobca súdu predložil spolu so žalobou LV č. XXXX k.ú. B. Š., výpis z listu vlastníctva č. XXXX ku dňu 2. 12. 2010, výpočet výmer parciel, protokol aktualizácie vektorových máp katastra, žiadosť o poskytnutie informácie odpoveď zo strany žalovaného (č.l.sp. 14), odpoveď na žiadosť o poskytnutie informácie zo dňa 10. 5. 2007 zo strany žalovaného (č.l.sp. 15), vyhlásenie T. Y. zo dňa 8. 1. 2007, výpis listu vlastníctva č. XX XXX k.ú. L. ku dňu 2. 12. 2007, geometrický plán Y. X. na rozdelenie pozemkov parcelné č. XXXX/X až XXXX/XX spolu s výkazom výmer, LV č. XX XXX k.ú. L. zo dňa 15. 8. 2010, kópiu katastrálnej mapy zo dňa 1. 10. 2008, znalecký posudok č. XX/XXXX vypracovaný prof. N.. N. V. S.. vo veci stanovenia všeobecnej hodnoty pozemku č. XXXX/X na zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú. B. Š., výpis listu vlastníctva č. XXXX ku dňu 30. 8. 2010, kúpnu zmluvu uzavretú medzi predávajúcim Y. W. a mestom Prešov zo dňa 22. 5. 2008, návrh na vklad vlastníckeho práva spolu s kúpnu zmluvou uzatvorenou medzi N.. Y. V. a SR - Slovenská správa ciest zo dňa 10. 11. 2009, kúpnu zmluvu uzatvorenú medzi predávajúcim PONECO s.r.o. a SR - Slovenská správa ciest uzavretú dňa 20. 7. 2010, kúpnu zmluvu uzatvorenú medzi predávajúcim W. W. a SR - Slovenská správa ciest uzavretou dňa 29. 6. 2010, kúpnu zmluvu o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam uzatvorenú medzi žalobcom ako predávajúcim a spoločnosťou REGULUS- TECHNIK s.r.o. ako kupujúcim v 1. rade a kupujúcim v 2. rade spoločnosťou Doprava a mechanizácia a.s. Prešov uzatvorenú dňa 26. 5. 2010, znalecký posudok č. XX/XXXX vypracovaný Ing. T. P. na stanovenie všeobecnej hodnoty nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XX XXX, tak ako keby tieto parcely neboli zastavané a stanovenie hodnoty nájmu týchto nehnuteľností v roku 2007 (č.l.sp. 55 až 67) , geometrický plán Y. X. zo dňa 15. 10. 2007 (č.l.sp. 70 až 76), kópiu katastrálnej mapy zo dňa 19. 10. 2007, žiadosti o náhradu za užívanie nehnuteľností zo dňa 14. 1. 2008, 8. 2. 2008, 14. 3. 2008, 10. 4. 2008, 16. 5. 2008, 9. 6. 2008, 30. 7. 2008, 15. 8. 2008, 12. 9. 2008, 16. 10. 2008, 11. 11. 2008, 22. 12. 2008, 23. 1. 2009, 17. 2. 2009, 25. 3. 2009, 20. 4. 2009, 11. 5. 2009, 6. 6. 2009, 23. 7. 2009, 13. 8. 2009, 3. 9. 2009, 19. 10. 2009, 3. 11. 2009, 7. 12. 2009, 4. 1. 2010, spolu s kópiami doručeníek adresované žalovanému.

19. Súd vo veci vykonal dokazovanie ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré sú špecifikované v jednotlivých zápisniciach z pojednávania.

20. Vo veci je nutné uviesť, že žalobca súdu predložil dňa 10.2.2011 návrh na zmenu účastníkov konania z dôvodu postúpenia pohľadávky uplatňovanej v tomto konaní na spoločnosť BENC s.r.o., súčasne sa v danej veci riešila otázka námietky zaujatosti pôvodnej zákonnej sudkyne. Taktiež v zákonom stanovenej lehote nebol zaplatený vyrubený súdny poplatok.

21. Súd následne musel riešiť procesné návrhy žalobcu a to pripustenie zmeny účastníkov, uznesením zo dňa 16.3.2011 č.k. 11C/256/2010-143, a konanie súčasne bolo zastavené pre prekážku litispendencie nakoľko žalobca podal viaceré rovnaké žaloby v totožný deň. Po podaní odvolania zo strany žalobcu a vznesení námietky zaujatosti spis bol opakovane predkladaný odvolaciemu súdu, ktorým bolo rozhodnuté o námietke zaujatosti a zrušené uznesenie o zastavení konania.

22. Následne opäť bol predložený procesný návrh, ktorým žiadal žalobca opäť z dôvodu zrušenia zmluvy o postúpení pohľadávky pripustiť zmenu účastníkov na pôvodného žalobcu osoby totožnej uvedenej v záhlaví tohto rozsudku.

23. Potrebné je uviesť, že žalobcovi bol vyrubený súdny poplatok za podaný návrh dňa 4.11.2011, ktorý bol právnomu zástupcovi žalobcu doručený dňa 16.12.2011, načo súdu bola doručená žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov dňa 28. 12. 2011 a až dňa 3.2.2012 boli zo strany žalobcu predložené relevantné listinné dôkazy na posúdenie jeho žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov.

24. Keďže žalobcovi nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, bolo podané z jeho strany odvolanie a po posúdení tohto rozhodnutia odvolacím súdom toto uznesenie súdu 1. stupňa bolo potvrdené rozhodnutím zo dňa 30.8.2012. Opätovne zo strany žalobcu v dodatočnej lehote nedošlo k zaplateniu súdneho poplatku a konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 29.11.2012, načo zo strany právneho zástupcu žalobcu súdu bolo dňa 21.1.2013 oznámené, že tento už žalobcu nezastupuje, k zmene právneho zastúpenia u žalobcu došlo v priebehu konania trikrát. Súd zastavil konanie a opätovne dňa 11.3.2013 bola súdu doručená žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov. Po vykonanom dokazovaní ohľadom dôvodnosti oslobodenia od súdnych poplatkov bolo opätovne vydané rozhodnutie, ktorým súd nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov, opätovne bolo podané odvolanie zo strany žalobcu a spis opäť bol predložený odvolaciemu súdu z dôvodu podaného odvolania zo strany žalobcu, ktoré bolo vo vzťahu k nepriznaniu oslobodenia od súdnych poplatkov potvrdené a vo vzťahu ku zastaveniu konania zrušené. Opäť došlo k odvolaniu právneho zástupcu na strane žalobcu, dňa 16. 7. 2014 opäť bolo zastavené konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku. Od 22. 9. 2014 žalobca mal iného právneho zástupcu. Medzičasom dňa 16. 9. 2014 žalobca uhradil súdny poplatok za návrh v danej právnej veci, načo dňa 13. 10. 2014 bolo zrušené uznesenie o zastavení konania zo dňa 16.7.2014 pre nezaplatenie o poplatku a vytyčený termín pojednávania dňa 24.3. 2015.

25. Žalovaný sa dovtedy písomne k žalobe vo veci samej nevyjadril, návrh mu bol doručený 23. 06.2011 spolu s uznesením podľa ustanovenia § 114, vtedy platného procesného predpisu Občianskeho súdneho poriadku.

26. Žalovaný sa však vyjadril na prvom pojednávaní konanom dňa 24. 03. 2015, prostredníctvom svojho právneho zástupcu a vzniesol námietku premlčania, súčasne namietal, že žaloba bola podaná dňa 30. 12. 2011 ako jedna z množstva žalôb zo strany žalobcu. Žalovaný mal zato, že žalovaný riadne v konaní nepokračoval, poukázal na vznesenú námietku zaujatosti, následne na opakované žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov ak taktiež vo vzťahu k druhej žiadosti oslobodenia od súdnych poplatkov aj na rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorý konštatoval a že pri druhej žiadosti oslobodenia od súdnych poplatkov sa žalobcovi zvýšil majetok a znížili záväzky. Žalovaný argumentoval tým, že za riadne pokračovanie v konaní považoval až úkon zaplatenia súdneho poplatku a to 17. 9. 2014. Žalovaný námietku premlčania vzniesol vo vzťahu k obom nárokom vzťahujúcim sa k parcelám nachádzajúcich sa v katastrálnom území B. Š. ako aj v katastrálnom území L. tzv. ulica L. U.. Z toho dôvodu žalovaný mal za to že za kvalifikovaný nárok možno posudzovať až nárok od 01. 07. 2009 kedy už bolo na základe riadneho zákonného vecného bremena realizované užívanie nehnuteľnosti žalovaným. Pokiaľ sa týka nároku tzv. ulica L. U., mal zato že špecifikácia rozsahu užívaných parciel je nepresná a je potrebné ju doplniť taktiež mal za to, že pokiaľ ide o prilahlé pozemky k týmto nehnuteľnostiam tieto sú užívané vlastníkami bytových domov. Pokiaľ sa týka ul. Strojníckej namietal, že táto ulica nie je užívaná len žalovaným, ale širokou verejnosťou, žalovaný z tejto nemá žiaden zisk, a vzniesol námietku rozpornosti s dobrými mravmi vzhľadom na uplatnenú výšku nároku zo strany žalobcu.

27. Pokiaľ ide o otázku z riadneho pokračovania v súdnom konaní tu súd poukazuje najmä na uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 20Cdo 2663/2010, v ktorom dovolací súd v obdobnej skutkovej veci odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu SSR zo dňa 25. 1. 1976 sp.zn. 4Cz 8/76, uverejnený pod číslom 32/1978 zberky súdnych rozhodnutí a stanovísk s vyjadrením, že riadne naopak nepokračuje ten účastník konania, ktorý vezme žalobu späť alebo ani po výzve súdu, poučení v stanovenej lehote podania nepokračuje tak, že v konaní nie je možné pre tento nedostatok pokračovať (porovnaj, napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky 21Odo 1440/2001, sp.zn. 29Odo 84/2002, sp.zn. 28Cdo 3767/2007). Inak je potrebné otázku riadneho pokračovania v konaní riešiť vždy podľa okolností konkrétneho prípadu. V danej právnej veci žalobca (aj keď podal viacero totožných žalôb) nepodal on námietku zaujatosti proti pôvodnej zákonnej sudkyňi, problém zavinený subjektívne zo strany žalobcu bol až so zaplatením súdneho poplatku, avšak vzhľadom na jeho výšku 16.596,50 eur súd nemal za to, že by žalobca riadne nepokračoval pre tieto dôvody v konaní. Preto posudzovanie počítanie premičacej doby posudzoval od podania žaloby t.j. 30.12.2010.

28. Vo veci bol vypočutý žalobca na pojednávaní dňa 24. 03. 2015 (č.l.sp. 384) , ktorý uviedol, že pokiaľ ide o parcelu tzv. ul. U., túto nadobudol od spoločnosti Zdroj univers v konkurznom konaní v roku 2004. Uviedol, že čo sa týka tejto parcely vedel, že je na nej umiestnená miestna komunikácia a podľa jeho názoru nadobudol nielen pozemok, ale aj túto komunikáciu o čom rozhodoval však súd v konaní vedenom pod sp.zn. 7C/725/04 s tým, že táto komunikácia patrí mestu, právoplatnosť tento rozsudok nadobudol dňa 01. 07. 2008 (uvedené zo strany právneho zástupcu žalovaného). Potvrdil, že na celej výmere sa nachádza miestna komunikácia, v niektorých častiach hneď hraničí so stavbami na vedľajších pozemkoch prípade so svahom a odvodňovacím rigolom. Pokiaľ ide o časť nároku vyplývajúceho z tzv. ul. L. U., tu uviedol, že tieto nadobudol na základe kúpnej zmluvy v roku 2007 a nehnuteľnosti sú výlučne zastavané asfaltovou plochou ide o miestnu komunikáciu a chodníky a poukázal na znalecký posudok N.. Y. X.. Na otázku právneho zástupcu žalovaného, aby sa žalobca vyjadril či mal vedomosť o umiestnení miestnych komunikácií na oboch parcelách tzv. ul. L. U. aj tzv. ul. U. uviedol, že o tomto vedomosť mal. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že išlo o obchodnú činnosť a motívom nákupu predmetných nehnuteľností kúpy predmetných nehnuteľností bolo to, že s nimi bude obchodovať teda pre obchodnú činnosť, napríklad malo úmysel zameniť tieto nehnuteľnosti s mestom Prešov za iné.

29. Podľa znaleckého posudku č. XX/XXXX vypracovaného L. N.. N. V. S., vo veci stanovenia všeobecnej hodnoty pozemku č. XXXX/X zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú. B. Š., mal súd zistené že nehnuteľnosť ohodnocoval k roku 2006 až 2010, kde stanovil porovnávacou metódou, vychádzajúc z piatich iných zmlúv pre výkup pozemkov a komunikácie, v lokalite podobnej, ohodnocované ich a meste Prešov cenu nájmu predmetného pozemku v roku 2010 za 1 m2 sumu 10,391 eur, od roku 2009 sumu 10,286 eur, v roku 2008 sumu 10,121 eur, v roku 2007 sumu 9,673 eur, v roku 2006 sumu 9,414 eur spolu 550 830,17 eur.

30. Podľa znaleckého posudku č. XX/XXXX vypracovaného N.. T. P. na stanovenie všeobecnej hodnoty nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXXX, tak ako keby tieto parcely neboli zastavané a stanovenie hodnoty nájmu týchto nehnuteľností v roku 2007 (č.l.sp. 55 až 67) s použitím metódy polohovej diferenciácie tento znalec stanovil všeobecnú hodnotu parcely č. XXXX/X sumou 5.284.450,08, - Sk, č. XXXX/X sumou 404.520,48, - Sk, č. XXXX/X sumou 5.290.871,04, - Sk, č. XXXX/ XX sumou 269.680,32, - Sk. Výpočet nájomného v roku 2007 bol stanovený na sumu 364, - Sk t. j. 12,08 eur za m2.

31. V priebehu konania žalobca predložil znalecký posudok č. XX/XXXX (č.l.sp. 315) vyhotovený Technickou univerzitou v Košiciach, znalecký ústav v odbore stavebníctva vypracovaný podľa požiadaviek zadávateľa teda žalobcu a na základe doplnenia jeho objednávky zo dňa 22. 4. 2014 za účelom stanovenia nájomného za užívanie pozemkov v časti uplatneného nároku tzv. ul. L. U. a tzv. ul. U.. Podľa znaleckého posudku zadávateľ požiadal o vypracovanie znaleckého posudku na určenie všeobecnej hodnoty nájmu pozemkov porovnávacou metódou, pričom mu predložil rôzne nájmovej zmluvy a vyjadrenia vlastníkov pozemkov a prehlásenia realitných kancelárií. Znalecký ústav vychádzal z nájmných zmlúv uzatvorených medzi subjektom Technické služby mesta Prešova a s., predmetom nájmu boli parkovacie plochy na parkovanie motorového vozidla, medzi subjektom Technické služby mesta Prešov a.s. a nájomca ROBERT BOSH spol. s.r.o. kde taktiež predmetom nájmu boli časti parkovacej plochy nachádzajúcej sa v ohradenom stráženom areáli prenajímateľa takisto podkladom

boli ďalšie pri obdobnej nájomnej zmluve (č.l.sp. 316 - 317), ďalej zmluva o nájme pozemkov uzatvorená medzi prenajímateľom Slovenská republika - Fakultná nemocnica s poliklinikou a nájomcom KAPADAB spol. s r.o. kde predmetom nájmu bola časť pozemku o výmere 8,5 m² za účelom umiestnenia prenosného novinového stánku, ďalej zo zmluvy, ktorej predmetom bolo účel uskladnenia majetku, náradia počas rekonštrukcie priestorov o výmere 37,5 m². Znalecká organizácia si zabezpečila z kópie katastrálnej mapy ako aj informácie z portálov realitných kancelárií. Podľa záveru tohto znaleckého posudku nájom v rokoch 2005 až 2007 čo sa týka parcely č. XXXX/X bol stanovený vo výške 14,64 eur za rok na m² rovnaký bol stanovený nájom za parcelu č. XXXX/X, XXXX/X, a XXXX/XX. V rokoch 2008 až 2010 bol stanovený nájom vo výške 22,50 eur / rok/ m² v rokoch 2011 až 2013 vo výške 26,14 eur/rok/ m².

32. Žalobca argumentoval najmä použitie štvorročnej premlčacej doby (č.l.sp. 387 až 393), najmä preto že žaloba bola podaná dňa 30. 12. 2010, pričom boli uplatnené nároky už od roku 2016. Poukazoval na to, že s nehnuteľnosťami podniká, a že súdu je dobre známa skutočnosť že na Okresnom súde v Prešove má viac ako 100 súdnych sporov. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným je založený na užívaní veci bez platnej nájomnej zmluvy - bez právneho dôvodu, ako vzťahu medzi žalobcom ako podnikateľom a pri jeho podnikateľskej činnosti a žalovaným - územnou samosprávnou jednotkou, pri zabezpečovaní verejných potrieb, čím došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu. Poukazoval na to, že keďže pre obchodnoprávne vzťahy vyplýva prednostná aplikácia Obchodného zákonníka, Občiansky zákonník sa použije na riešenie otázok, ktoré nie sú upravené v Obchodnom zákonníku iba podporne.

33. Žalobca pripojil k tejto argumentácii množstvo rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a iné rozhodnutia, ktoré však neboli aplikovateľné.

34. K argumentácii žalobcu sa vyjadril (č.l.sp. 497) žalovaný a poukázal na to, že zo zákonného ustanovenia o úprave bezdôvodného obohatenia vyplývajú viaceré skutkové podstaty. Jednou z týchto skutkových podstát je plnenie bez právneho dôvodu, t.j. ak právny dôvod na plnenie od začiatku vôbec neexistoval. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na to, že je potrebné uviesť, že rozhodnutia, na ktoré žalobca odkázal vo svojom písomnom vyjadrení, neriešia práve túto skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia, t. j. ako právny dôvod na plnenie od začiatku vôbec neexistoval. Pokiaľ poukazoval na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 214/04, v tomto náleze je vyjadrené aj odlišné stanovisko sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky z uvedeného stanoviska okrem iného vyplýva, že prvá skupina judikatúry používa na prípady premlčania nárokov z neplatných zmlúv popri § 394 ods. 2 Obchodného zákonníka (kde je len úprava začiatku plynutia premlčacej doby) aj úpravu trvania premlčacej doby v Obchodnom zákonníku, druhá skupina judikatúry zastáva stanovisko, že okrem začiatku premlčacej doby, kde sa v obchodno-záväzkových vzťahoch musí používať § 394 ods. 2 Obchodného zákonníka a otázku dĺžky premlčacej doby teda riešiť podľa § 107 Občianskeho zákonníka.

35. Žalovaný mal však za to, že žalobca vo svojom vyjadrení nevysvetľuje, z akých dôvodov sa má úprava Obchodného zákonníka vzťahovať aj na bezdôvodné obohatenie, ktoré vzniká až do dôvodu plnenia bez právneho dôvodu. Uviedol, že pôsobnosť Obchodného zákonníka na oblasť obchodno-záväzkových vzťahov je špecifikovaná v jeho ustanovení § 261. Obchodných charakter záväzkového vzťahu podľa úpravy Obchodného zákonníka vyplýva buď z toho, že ide o vzťah, medzi podnikateľmi pri ich podnikaní (t.j. záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti - viď § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka), alebo i medzi podnikateľom pri jeho podnikaní a štátom alebo samosprávnou územnou jednotkou pri zabezpečovaní verejných potrieb, prípadne štátnou organizáciou, na ktorú bolo zabezpečenie verejných potrieb štátom prenesené alebo z povahy veci samej - z povahy určitých typických obchodných alebo iných podnikateľských konaní, z určitých zmlúv, ktorým by bol na základe ich povahy tento charakter priznaný (absolútne obchody viď § 261 ods. 3 Obchodného zákonníka). Poukázal na to, že pre objasnenie, ktorú právnu úpravu je teda sa danej právnej veci použiť je rozhodujúce, či posudzovaný vzťah medzi žalovaným mestom a žalobcom týka zabezpečenia verejných potrieb alebo išlo o jeho činnosť, ktorá má predovšetkým charakter výkonu vlastníckeho práva, ktorý s verejným záujmom nesúvisí. Uvedenému hľadisku v posudzovanej veci, by zodpovedala výstavba a oprava verejných komunikácií. Nájom nehnuteľností, respektíve náhrada za jej užívanie bezprávneho dôvodu má predovšetkým charakter výkonu vlastníckeho práva a s verejným záujmom nesúvisí, a nemožno považovať ani za zabezpečovanie verejných potrieb a poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 33Odo 341/2004, 28Cdo 1725/2011, 28Cdo 4566/2010). Obdobné riešenie tejto otázky

bolo aj krajským súdom v Prešove v rozsudku zo dňa 11. 4. 2012 sp.zn. 14Co/84/2011, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu v Prešove sp.zn. 7C/149/2006 a Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietal voči rozsudku odvolacieho súdu podané dovolanie v 6Cdo 236/2013.

36. Žalobca ďalej argumentoval v konaní, že sa jedná o obchodnoprávny vzťah aj z toho dôvodu, že na žalovaným na uzatvorenú nájomnú zmluvu zo dňa 3.1.1996 spolu s dodatkami uzatvorenú s nájomcom Dopravným podnikom mesta Prešova a.s. a to okrem iného na stavbu trolejového vedenia vedeného na ul. U.. a taktiež rámcovú zmluvu s prenajímateľom žalobcom a spoločnosťou IL Prešov spol. s r.o. ako nájomcom na základe, ktorej žalovaný prenajímal nájomcovi stĺpy verejného osvetlenia na predmetnej ul. U.. žalobca preto uzatvoril, že v danom období žalovaný teda podnikal so stavbami nachádzajúcimi sa bol vlastníctve žalobcu ul. Strojníckej, tak, že prenajímal stavbu trolejového vedenia ako aj stĺpy verejného osvetlenia za účelom dosiahnutia zisku.

37. Žalovaný v priebehu konania namietal (č.l.sp. 484) rozsah zastavanosti pozemkov, tu žalobca predložil znalecký posudok N.. Y. X. č. X/XXXX zo dňa 11.5.2014 vyhotovený na základe uznesenia Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp.zn. 29C/316/2007 kde bol uplatnený návrh za obdobie rokov 2005 až 2006. Súčasne predložil aktuálne zameranie skutočného stavu rozsahu zastaranosti pozemkov parcely č. KN C XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/XX, ktorý vyhotovila spoločnosť Geoplan Prešov s.r.o. podľa geometrického plánu č. XXX/XXXX zo dňa 15. 10. 2007, overeného Správou katastra Prešov pod č. XXXX/XX zo dňa 24. 10. 2007 a geometrického plánu č. XX/XXXX zo dňa 2. 4. 2008, overeného správou katastra Prešov pod číslom XXX/XXXX zo dňa 14. 4. 2008.

38. Z vyššie uvedených zameraní mal súd zistený skutočný stav v rozsahu zastavanosti pozemkov v časti ul. L. U. ako aj s chodníkmi, ktoré sú jeho súčasťou a takisto aj cestných násypov pozemnej komunikácie (§ 8 ods. 1 č. 3 5/1984 Zb. č.l.sp. 490, 492, 493).

39. Podľa popisu vyhotoveného spoločnosťou GEOPLAN Prešov s.r.o., ku geometrickému plánu č. XXX/XXXX zo dňa 15. 10. 2007 overeného správou katastra Prešov dňa 24. 10. 2007 pod č. XXXX/XX (č.l.sp. 490) parcela č. XXXX/X zastavená plocha a nádvorie o výmere 1646 m² sa skladá z výmery 1222 m² na, ktorej je vedená pozemná komunikácia, 265 m², na ktorej sa nachádza chodník, 105 m², kde sa nachádza oporný múr + rigol, a 53 m² je parcela svah + zeleň. Parcela č. XXXX/X uvádzaná ako zastavaná plocha a nádvorie je zastavaná chodníkom o výmere 126 m², parcela č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvoria o výmere 1648 m² je o výmere 535 m² zastavaná pozemnou komunikáciou, 53 m² oporným múrom, 1057 m² ide o svah + zeleň. Parcela č. XXXX/XX - ostatná plocha o výmere 84 m² sa skladá z 18 m² zastavanosti - oporného múra, a 66 m² svah + zeleň (nákr. č.l.sp. 492) . Podľa geometrického plánu č. XX/XXXX zo dňa 2. 4. 2008 overeného správou katastra Prešov dňa 14. 4. 2008 pod číslom XXX/XX parcela č. XXXX/X sa skladá zo zastavanej plochy a nádvoria o výmere 989 m² táto o výmere 535 m² cena pozemku nachádza pozemná komunikácia, na 56 m² sa na pozemku nachádza oporný múr, na 398 m² sa nachádza svah + zeleň.

40. Žalovaný v priebehu konania namietal, že by bol vlastníkom oporného múru ako to vyplynulo z opisu vyhotoveného vyššie uvedenou spoločnosťou GEOPLAN Prešov s.r.o..

41. Podľa záverov znaleckého posudku č. 10 (č.l.sp. 827) z dikcie cestného zákona a Metodického usmernenia Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácii SR, ako aj technických predpisov rezortu, ktoré vydáva Slovenská správa ciest vyplýva: Cestný pozemok tvorí teleso diaľnic, ciest a miestnych komunikácií a cestné pomocné pozemky. Cestný pozemok je pozemok na ktorom je umiestnené teleso pozemnej komunikácie a ostatné jej časti, rozšírený spravidla o 0, 60 m. (čl. 7.39 STN 73 6100 Názvoslovie pozemných komunikácií). Teleso diaľnic, ciest a miestnych komunikácií je ohraničené zvýšenou obrubou chodníkov, prípadne zelených pásov, vonkajšími hranami cestných alebo záchytných priekop a rigolov, svahov cestných násypov a zárezov alebo vonkajšími hranami päty oporných múrov a trasov alebo vonkajšími hranami koruny obkladových a zárubných múrov, prípadne vonkajšími hranami zárezov nad týmito múrmi. Podľa cestného zák.: „Pozemnú komunikáciu tvorí cestné teleso a jej súčasti. Cestné teleso je ohraničené vonkajšími hranami priekop, rigolov, násypov a zárezov svahov, zárubných a obkladových múrov, päty oporných múrov a pri miestnych komunikáciách pol metra za zvýšenými obrubami chodníkov alebo zelených pásov.“ Diel č. 1 parc. č. XXXX/X tvorí asfaltová plocha miestnej komunikácie v zmysle §1 zák. č. 135/1961 Zb. telesom miestnej komunikácie a je súčasťou miestnej komunikácie. Podobne podľa vyhlášky č. 35/1984 Zb. je telesom komunikácie zároveň je súčasťou

cestného pozemku ako aj diel č. 2 chodník zároveň je súčasťou cestného pozemku. Diel č. 3 oporný múr a rigol je v zmysle §1 zák. č. 135/1961 Zb. telesom miestnej komunikácie. Diel č. 4 svah parcely a zeleň patrí v zmysle §1 zák. č. 135/1961 Zb. do cestného telesa. Podobne podľa vyhlášky č. 35/1984 Zb. je telesom komunikácie. Vymedzenie rozsahu zemného telesa vytvárajúceho cestné teleso je uvedené aj v technickom predpise SSC a v grafickom vyjadrení je uvedené v časti kap. II bod.2. Technický predpis v časti údržba podobne vymenováva svahy ako časť cestnej komunikácie. Je preto súčasťou miestnej komunikácie, nakoľko sa jedná o teleso miestnej komunikácie. Zároveň je súčasťou cestného pozemku v zmysle GP č. XXX/XXXX je súčasťou miestnej komunikácie, nachádzajúcej sa na parc. KN-C XXXX/X - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 1648 m²: diel č. 1- o výmere 535 m² - asfaltová plocha miestnej komunikácie, diel č. 2 - o výmere 56 m² - oporný múr, diel č. 3 - o výmere 1057 m² - svah parcely a zeleň. Diel č 1- o výmere 18 m² - oporný múr (časť parc. č. XXXX/XX), Diel č 2 - o výmere 66 m² - svah parcely a zeleň (časť parc. č. XXXX/XX). Diel č. 1 asfaltová plocha miestnej komunikácie je v zmysle §1 zák. č. 135/1961 Zb. telesom miestnej komunikácie a je súčasťou miestnej komunikácie. Podobne podľa vyhlášky č. 35/1984 Zb. je telesom komunikácie. Zároveň je súčasťou cestného pozemku. Diel č. 2 oporný múr. Je v zmysle §1 zák. č. 135/1961 Zb. telesom miestnej komunikácie Podobne podľa vyhlášky č. 35/1984 Zb. je súčasťou miestnej komunikácie. Zároveň je súčasťou cestného pozemku. Diel č. 3 svah parcely a zeleň. Patrí v zmysle §1 zák. č. 135/1961 Zb. do cestného telesa. Podobne podľa vyhlášky č. 35/1984 Zb. je telesom komunikácie. Vymedzenie rozsahu zemného telesa vytvárajúceho cestné teleso je uvedené aj v technickom predpise SSC a v grafickom vyjadrení je uvedené v časti kap. II bod.2. Technický predpis v časti údržba podobne vymenováva svahy ako časť cestnej komunikácie. Je preto súčasťou miestnej komunikácie, nakoľko sa jedná o teleso miestnej komunikácie. Zároveň je súčasťou cestného pozemku. Diel č. 1 časť parc. č. XXXX/XX oporný múr je v zmysle §1 zák. č. 135/1961 Zb. telesom mestskej komunikácie U. ulice. Podobne podľa vyhlášky č. 35/1984 Zb. je súčasťou miestnej komunikácie. Zároveň je súčasťou cestného pozemku diel č. 2 časť parc. č. XXXX/XX svah parcely a zeleň. Patrí v zmysle §1 Zák. č. 135/1961 Zb. do cestného telesa. Podobne podľa vyhlášky č. 35/1984 Zb. je telesom komunikácie. Vymedzenie rozsahu zemného telesa vytvárajúceho cestné teleso je uvedené aj v technickom predpise SSC a v grafickom vyjadrení je uvedené v časti kap. II bod.2. Technický predpis v časti údržba podobne vymenováva svahy ako časť cestnej komunikácie. Je preto súčasťou miestnej komunikácie, nakoľko sa jedná o teleso miestnej komunikácie. Zároveň je súčasťou cestného pozemku.

42. Pokiaľ ide o odstránenie chodníka, oporného múru, rigol, svahu parcely a zelene, znalecká organizácia uviedla, že to neprichádza do úvahy, nakoľko by došlo k porušeniu cestného telesa v zmysle §1 zák. č. 135/1961 Zb., kde patria okrem iného aj chodníky, priekopy, násypy a zárezy svahov a zelené pásy. Takýmto zásahom by bola narušená celistvosť cestného telesa, nakoľko bez uvedených súčastí, najmä oporných múrov a svahov (viď aj foto) celé zemné teleso by nemalo stabilitu a bez svahu by sa zosunul celý násyp, čím by sa znehodnotili aj konštrukčné časti vozovky a chodníka.

43. Z vyššie uvedených dôkazov mal súd za to, že nárok žalobcu vo vzťahu k žalovanému v rozsah výmery 2845 m² - ktorá je uplatnená, je v celom rozsahu dôvodný.

44. Žalobca súdu predložil aj zameranie rozsahu zastavanosti parcely č. XXXX/X (neskôr aj XXXX/X) tzv. ul. U. z, ktorého vyplynulo, že pozemná komunikácia sa nachádza na ploche o výmere 7973 m², chodníky sa nachádzajú na ploche o výmere 275 m², spevnená krajnica a svah komunikácie (trolejové stĺpy, osvetlenie, dopravné značky) sa nachádzajú na ploche o výmere 2141 m² a zeleň sa nachádza na výmere 907 m² spolu 11 296 m².

45. Žalobca súdu predložil aj znalecký posudok č. XX/XXXX znaleckého ústavu Technická univerzita v Košiciach na stanovenie všeobecnej hodnoty nájomného za užívanie pozemkov evidovaných na liste vlastníctva č. XXXX v rôznych štyroch časových obdobiach a na stanovenie všeobecnej hodnoty vecného bremena viazujuce na týchto pozemkoch v roku 2009 (prílohou obálka). Znalecký ústav konštatoval v tomto, že pozemky sú aktuálne využívané ako cestné komunikácie a odstavné plochy v priemyselnej zóne mesta a ich iné využitie nepripadá do úvahy a ani sa nepredpokladá. Znalecký ústav vypracoval znalecký posudok porovnávacou metódou. Na porovnanie vychádzal z nájomných zmlúv, ktorých predmetom bolo prenechanie do nájmu miesta na parkovanie, ako dvor, spevnené plochy teda na porovnanie neboli použité nehnuteľnosti používané na miestnu komunikáciu.

46. Všeobecná hodnota metódou polohovej diferenciácie bola určená vo výške 877 586,24 eur, hodnota nájmu v rokoch 2006 až 2008 vo výške 12,68 eur a v roku 2009 - 11,27 eur, v rokoch 2010 až 2012

10,65 eur. Predmetný znalecký posudok bol doplnený znaleckým posudkom č. 16 z roku 2017 a bol doplnený o vyjadrenie znalcov, že sú si vedomí následkov nepravdivého znaleckého posudku. Taktiež bol znalecký posudok doplnený o všeobecnú hodnotu vecných bremien znejúcich na sumu 818.000 eur súčasne bol doplnený nájom v roku 2016, čo však v danej právnej veci je bezpredmetné.

47. Zo strany žalobcu bol súdu doručený znalecký posudok č. 13 Technickej univerzity v Košiciach, Stavebná fakulta, Znalecký ústav v odbore stavebníctvo s úlohou znalca spracovať odborné posúdenie ku znaleckému posudku č. XX/XXXX zo dňa 10. 9. 2014 vypracovaného znalkyňou N.. J.. Q. C., tento znalecký posudok však v danej právnej veci nebol predmetom dokazovania, a teda znalecký posudok č. 13 je pre tento skutkový stav v danej právnej veci bez významu.

48. Na základe zisteného skutkového stavu súdu právne uzatvára:

49. Podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere vo verejnom záujme, a to na základe zákona za primeranú náhradu.

50. Podľa čl. 11 ods. 4 Ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné len vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za náhradu.

51. Podľa čl. 1 dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každá fyzická alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva. Predchádzajúce ustanovenie bráni právu štátu prijímať zákony, ktoré považujú za nevyhnutné, aby upravili užívanie majetku v súlade so všeobecným záujmom a zabezpečili platenie daní a iných poplatkov alebo pokút.

52. Podľa § 128 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo verejnom záujme možno vec vyvlastniť alebo vlastnícke právo obmedziť, ak účel nemožno dosiahnuť inak, a to len na základe zák., len na tento účel a za náhradu.

53. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

54. Podľa § 3 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Fyzické a právnické osoby, štátne orgány a orgány miestnej samosprávy dbajú o to, aby nedochádzalo k ohrozovaniu a porušovaniu práv z občianskoprávných vzťahov a aby sa prípadné rozpory medzi účastníkmi odstránili predovšetkým ich dohodou.

55. Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v ďalšom aj len „zákon č. 66/2009 Z. z.“), tento zákon upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, vrátane príľahlej plochy, ktorá svojim umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou (ďalej aj len „pozemok pod stavbou“).

56. Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 66/2009 Z. z., obec alebo vyšší územný celok, ktorý sa stal podľa osobitných predpisov vlastníkom stavby prechodom z vlastníctva štátu bez majetkovoprávneho usporiadania vlastníctva k pozemkom, môže poskytnúť zámennou zmluvou vlastníkovi pozemkov pod stavbou náhradný pozemok, ktorý je v jeho vlastníctve. Náhradný pozemok v primeranej výmere, bonite a rovnakého druhu, ako bol pôvodný pozemok pred zastavaním, poskytne vlastník v tom istom katastrálnom území. Ak územie obce tvorí viac katastrálnych území, náhradný pozemok sa poskytuje v rámci územia obce.

57. Podľa § 2 ods. 2 zák. č. 66/2009 Z. z., ak sa neuplatní postup podľa odseku 1, usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou sa vykoná v konaní o nariadení pozemkových úprav podľa osobitného predpisu.

58. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 66/2009 Z. z., konanie o nariadení pozemkových úprav z dôvodu usporiadania vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou podľa tohto zák. sa začína na žiadosť vlastníka stavby. Pri usporiadaní vlastníckych vzťahov k pozemkom podľa tohto zák. sa prihliada na potreby vlastníka stavby.

59. Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 66/2009 Z. z., usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou sa vykoná formou poskytnutia náhradného pozemku v obvode pozemkových úprav v tom istom katastrálnom území, a ak územie obce tvorí viac katastrálnych území, náhradný pozemok sa poskytne v rámci územia obce, v primeranej výmere, bonite a rovnakého druhu, ako bol pôvodne pozemok pred zastavaním, alebo formou finančnej náhrady, ak a) v obvode pozemkových úprav nie sú pozemky na účely poskytnutia náhrady, b) ide o pozemok pod stavbou vo výmere do 400 m², c) o to požiada vlastník pozemku.

60. Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 66/2009 Z. z., ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zák. k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zák. v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

61. Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 66/2009 Z. z., vlastník pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území.

62. Žalobca si v tomto konaní uplatňoval ku náhradu za užívanie nehnuteľnosti v dvoch lokalitách k.ú. Nižná Šebastová tzv. ul. U. a k.ú. Prešov tzv. ul. L. U..

63. V danej právnej veci nebolo sporné to, že v rozhodnom období žalovaný na predmetných nehnuteľnostiach vykonával práva zodpovedajúce vlastníckemu právu s poukazom na ustanovenie § 2 zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí nehnuteľnosti, medzi stranami sporu taktiež nebolo sporné, že na predmetných nehnuteľnostiach sa nachádzajú komunikácie a chodníky aj keď žalovaný namietal presný rozsah.

64. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 30. 12. 2012 bola uplatnená náhrada čo sa týka lokality ul. U. za obdobie od 31. 12. 2006 do 30. 12. 2010. Súd mal preukázané, že nepochybne vlastníkom spornej cesty je žalovaný. Nárok vlastníka pozemku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého pozemok užíva stavbou iný vlastník, je podľa ustálenej judikatúry dôvodný. Vlastník stavby je obohatený počiatku, ktorú by žalobca ako vlastník pozemku dosiahol, za prenájom pozemku zastavaného stavbou.

65. Bezdôvodné obohatenie Občianskom zákonníku konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil a tým, na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením správneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať, § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka) tomu, na úkor koho sa získal (§ 456 Občianskeho zákonníka). Musí sa vydať všetko čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením; ak to nie dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada (§ 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka). I, keď k bezdôvodnému obohateniu v zmysle § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka dochádza predovšetkým tak, že sa doterajší majetok obohatenému rozmnoží o nové majetkové hodnoty; môže nemu dôjsť aj tak, že sa jeho doterajší majetok nezmenšil, hoci by k tomu inak došlo, keby obohatený plnil svoje povinnosti (R 25/1986).

66. Účelom bezdôvodného obohatenia je odčerpať prostriedky bezdôvodne sa obohacujúceho; výšku bezdôvodného obohatenia vyjadruje peňažná čiastka, ktorú by obvykle bolo nevyhnutné vynaložiť v danom čase a mieste za porovnateľné užívanie vecí. Pokiaľ je výška obvyklého nájomného v danom mieste a čase závislá aj na účele a spôsobe užívania, treba prihliadnuť aj na podstatu (spôsob a rozsah) faktického užívania subjektom, ktorý sa bezdôvodne obohatil (rozhodnutie NS SR 3Cdo 252/2007 a tiež 3 Cdo 298/2006).

67. Žalovaný vzniesol námietku premlčania v celom rozsahu, čo sa týka nároku uplatneného v tzv. lokalite ul. L. U., poukazujúc na to že podaním doručeným súdu dňa 28. 5. 2015 o, ktorom súd rozhodol uznesením zo dňa 10. 9. 2015 došlo k zmene skutkových okolností a bolo uplatnené iné rozhodné obdobie od 4. 4. 2009 do 30. 12. 2010 a aj iný skutkový základ nakoľko sa už nevychádzal zo znaleckého posudku N.. P. ale zo znaleckého posudku Ing. kde bol za 1 m² žiadaný nárok vo výške 22,50 eur.

68. Žalovaný námietku premlčania vzniesol vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu uplatnenému aj v lokalite ul. U., pretože žaloba bola podaná dňa 30. 12. 2012 aj za roky 2006, 2007 a 2008 a poukázal, že len problematické považuje obdobie od 1. 1. 2009 do 30. 6. 2009 nakoľko od 1. 7. 2009 v súlade so zákonom č. 66/2009 Z.z. nepochybne vzniklo zákonné vecné bremeno.

69. Pokiaľ ide o námietky premlčania súd mal zato, že sú čiastočne dôvodné. Podstata inštitútu premlčania spočíva najmä v tom, aby sa neoddeľoval uplatnenie práva na súde zo strany veriteľov. Má to význam nielen z dôvodu hospodárnosti, ale aj z dôvodu zadovažovanie dôkazných prostriedkov, ktorých zabezpečenie spravidla plynutím času komplikovanejšie.

70. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Podľa v ods. 2 citovaného ustanovenia neskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za 3 roky, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

71. Žaloba bola doručená súdu dňa 30. 12. 2010. Žalobca si uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 31. 12. 2006 v prípade tzv. lokality ul. U., a od 4. 4. 2009 (po zmene žaloby) pri lokalite tzv. ul. L. U.. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v lehote presahujúcej subjektívnu dvojiročnú premlčaciu dobu je preto premlčaný. V lehote do dvoch rokov pred doručením žaloby však nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčaný nie je.

72. Pokiaľ ide o argumentáciu zo strany žalobcu na použitie lehoty stanovenej Obchodným zákonníkom súd má zato, čo sa týka bezdôvodne obohateného aj, keď ide o verejnoprávny subjekt na strane žalovaného a nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu, má v evidencii ako podnikateľ fyzická osoba, samotný spor vychádza z podstaty obmedzenia vlastníckeho práva, kde dochádza k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného, s právnym posúdením vychádzajúcim teda z Občianskeho zákonníka a súd poukazuje v tejto súvislosti na obdobné posúdenie dvojiročnej subjektívnej premlčacej doby vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov rozhodnutie č.k. 11C/220/2010-436 zo dňa 17. 2. 2016, ktoré bolo v časti potvrdené práve z týchto dôvodov, rozhodnutím Krajského súdu Prešov č.k. 6/Co 93/2016 zo dňa 14.6.2016, ale aj rozhodnutie č.k. 14Co/84/2011 -327 Krajského súdu Prešov.

73. Pokiaľ sa týka rozsahu bezdôvodného obohatenia v časti tzv. ul. L. U. súd mal zato, že z vykonaného dokazovania najmä znaleckého posudku č. XX/XXXX bol rozsah plne preukázaný, pričom žalobca si uplatňoval dôvodne bezdôvodné obohatenie z výmery 2845 m². Za obdobie od 4. 4. 2009 do 1. 7. 2009 to predstavuje 89 dní x 2845 m² x 12,08 eur/rok (t. j. 0,0330958904 za 1 deň) = 8.285,88 eur. V sume uplatnenej nad 12,08 eur za m² bol nárok premlčaný nakoľko bol uplatnený až 28.5.2015 (č.l.sp. 499).

74. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 28. 5. 2015 zmenil žalobu v skutkovej okolnosti, že namiesto pôvodného žalovaného obdobia od 20.11.2007 požadoval bezdôvodné obohatenie až od 4. 4. 2009, pričom dovtedy požadoval bezdôvodné obohatenie vo výške 12,08 eur za 1 m² a zmenou žaloby pripustenou uznesením dňa 10. 9. 2015 už požadoval sumu 22,50 m². Súd má však zato, že čo sa týka uplatneného nároku nad sumu 12,08 eur za 1 m² je dôvodná vznesená námietka premlčania nakoľko

nárok nad túto sumu bol uplatnený až dňa 28. 5. 2015 aj, keď za obdobie od 4. 4. 2009 do 30. 12. 2010. Z týchto dôvodov súd časť žaloby zamietol.

75. Za obdobie od 1. 7. 2009 do 30. 12. 2010 došlo k zmene nakoľko tu patrí žalobcovi náhrada titulom zákonného vecného bremena a to s poukazom na zák. č. 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní zmene a doplnení niektorých zákonov súčinnosťou od 1. 7. 2009 došlo k zriadeniu zákonného vecného bremena na pozemky zastavané komunikáciami.

76. Uvedený zákon neupravuje otázku náhrady za zriadenie vecného bremena. Niet žiadnej zákonnej prekážky na to, aby sa vlastníkovi trpiaceho pozemku zastavaného pozemnou komunikáciou (čo sporné nebolo) priznala primeraná náhrada podľa všeobecných zásad upravujúcich inštitút vecného bremena, a to do času, kým za vlastníkovi neposkytne podľa tohto zák. náhradný pozemok alebo kým sa neskončí konanie o pozemkových úpravách. Žalobca ako pán sporu špecifikoval svoj nárok a uplatnil si ho v čase kedy už platila úprava zák. č. 66/2009 Z.z. nakoľko žaloba v tejto právnej veci bola podaná dňa 30.12.2010, uplatnil nárok za obdobie od 31.12.2006 resp. od 4.4.2009 v prípade ul. L. U. do 30. 10. 2012, hoci mu patrí náhrada jednorazová.

77. V ďalšom súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2Co/ 81/2015 zo dňa 29. 6. 2016, ktoré je aplikovateľné aj v danej právnej veci, nakoľko vychádza z obdobného skutkového stavu, ktorý vo svojom odôvodnení poukázal na to že: „vlastník pozemku pod stavbou je povinný strieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území. Právny teória a súdno-aplikačná prax rešpektuje právny princíp, ktorý je vyjadrený pravidlom „zvláštny zákon ruší všeobecný“ za predpokladu, že ide o predpisy rovnakej právnej sily. Zvláštna úprava, t. j. užšia právna norma má prednosť pred úpravou všeobecnou, t. j. normou širšou, ktorá sa uplatní len tam, kde zvláštny predpis vec neupravuje. Krajský súd v tomto rozhodnutí uviedol, že vecné bremená zriadené na základe zák. majú špecifický režim upravený verejnoprávnymi predpismi, na základe ktorých boli zriadené. Zároveň však majú aj súkromnoprávny prvok. Vecné bremeno totiž charakterizuje občianske právo ako právo niekoho iného než vlastníka veci, ktoré ho obmedzuje tak, že je povinný niečo trpieť, niečo sa zdržať alebo niečo konať. Tzv. zákonné vecné bremená tento charakter majú tiež. Ich režim nie je celkom totožný s režimom zmluvných vecných bremien, pretože sa riadia špeciálnou úpravou právnych predpisov, avšak nejde o komplexnú úpravu, ktorá by vylučovala použitie všeobecnej úpravy občianskeho práva o vecných bremenách. Preto pokiaľ tieto špeciálne predpisy nemajú zvláštnu úpravu, riadi sa ich režim všeobecnou úpravou, občianskoprávnou. Práva a povinnosti zo zriadeného vecného bremena vyplývajú nielen z právnej úpravy, na základe ktorej vznikli, ale aj zo zákonnej úpravy zákonných vecných bremien. Pokiaľ súčasné špeciálne predpisy zákonných vecných bremien neupravujú náhrady súvisiace s ich výkonom, je potrebné použiť úpravu súkromnoprávnou (do pozornosti nálež Ústavného súdu ČR, PL ÚS 25/04). Aj keď zákon č. 66/2009 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/66/>> Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov neuvádza, že vecné bremeno vzniknuté podľa § 4 tohto zák. vzniká za náhradu, je potrebné v tejto súvislosti vychádzať aj z čl. 11 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd a z čl. 20 ods. 4 Ústavy SR. Vecné bremeno vzniká in rem a vzťahuje sa na každého vlastníka zaťaženého pozemku bez ohľadu na zmenu vlastníctva, a tak nemožno jeho vznik posudzovať samostatne u každého vlastníka zaťaženého pozemku. Z uvedeného potom vyplýva, že finančná náhrada za vznik vecného bremena je nepochybne jednorazová, a teda nemá charakter opakovaného plnenia (renty). Zákonodarca explicitne neupravil mechanizmus opakujúceho plnenia z práva na primeranú náhradu zo zákonného vecného bremena. Ak by tento cieľ podľa odvolacieho súdu zákonodarca sledoval, nepochybne by takáto regulácia opakujúceho sa plnenia bola v zákone presne stanovená.

Je nepochybné, že pozemok v minulosti spoluvlastnícky patriaci žalobcovi, zastavaný cestnou komunikáciou bol zaťažený vecným bremenom až nadobudnutím účinnosti zák. č. 66/2009 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/66/>> Zb., teda od 1.7.2009. Žalobca nadobudol predmetný pozemok v roku 1998 zastavaný nevyporiadanou cestnou stavbou a až účinnosťou zák. č. 66/2009 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/66/>> Z. z. sa vlastníci stavby, stali oprávnenými užívateľmi pozemku, čo vylučuje možnosť domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia za jeho užívanie, keďže ide o finančnú náhradu za vznik vecného bremena, ktorá je jednorazovou náhradou a neexistuje ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu, ktoré by bránilo tomuto záveru. Nepochybne vlastníkovi pozemku náhrada za nútené obmedzenie vlastníckeho práva patrí v zmysle ochrany základných práv a slobôd, a teda základného práva vlastníť a užívať majetok. Odvolací

súd tak v zhode so súdom prvého stupňa súhlasí s argumentáciou, že vlastníčkovi pozemku náhrada za nútené obmedzenie vlastníckeho práva patrí v zmysle ochrany základných práv a slobôd, táto ochrana sa však musí poskytovať v medziach zák. a niet dôvodu, aby sa v danej veci vylučovalo použitie inštitútu premlčania. Nemožno sa však stotožniť s názorom žalobcu v tom zmysle, aby sa jeho právo mohlo vykonávať bez obmedzení, neurčito. Ide v tejto súvislosti o majetkové právo, ktoré podlieha premlčaniu (§ 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>). Odvolací súd nevidí dôvod na iný záver ako ten, že vzhľadom na vznik práva z vecného bremena zo zák. je evidentne daný aj časový aspekt možnosti uplatnenia tohto práva na rozdiel od bezdôvodného obohatenia, ktoré je jednou z foriem protiprávneho stavu a ktoré možno uplatňovať priebežne, postupne ako vzniká, a teda až kým nie je odstránený protiprávny stav. V predmetnej veci však ide o právo na plnenie zo zák., konkrétne zo zákonom stanoveného vecného bremena. V prejednávanej veci teda nejde o nárok z protiprávneho stavu, ale o nárok, ktorý vyplýva vlastníčkovi trpiaceho pozemku so zákonom predpokladaného stavu. Odvolací súd pripomína význam inštitútu premlčania, ktorého podstata spočíva najmä v tom, aby sa neodďaľovalo uplatnenie práva na súde zo strany veriteľov. Má to význam nielen z dôvodu hospodárnosti, ale aj z dôvodu zadovažovania dôkazných prostriedkov, ktorých zabezpečenie je spravidla plynutím času komplikovanejšie. Ako už bolo vyššie spomínané, nárok na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva vecným bremenom zriadeným zákonom podľa § 4 zák. č. 66/2009 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/66/>> sa premlčuje vo všeobecnej premlčacej lehote podľa § 101 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>, a to z toho dôvodu, že nie je Občianskym zákonníkom alebo iným predpisom ustanovená osobitná premlčacia doba a všeobecná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Preto odvolací súd v zhode so súdom prvého stupňa konštatuje, že premlčacia doba v danom prípade začala plynúť od účinnosti zák. č. 66/2009 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/66/>> Zb. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky. Trojročná všeobecná premlčacia doba uplynula dňom 2.7.2012, pričom je zrejmé, že žaloba zo strany žalobcu na príslušnom prvostupňovom súde bola podaná 5.6.2013, a teda po márnou uplynutí zákonom určenej premlčacej doby (do pozornosti tiež rozsudok Najvyššieho súdu SR zo 14.4.2016 sp. zn. 3Cdo/49/2014 <<http://merit.slv.cz/3Cdo/49/2014>>“.

78. Z týchto dôvodov súd priznal žalobcovi avšak titulom náhrady za vecné bremeno, vo výške žalobcom (v nepremľanej sume) vyčíslené špecifikované obdobím (čo je bez právneho významu) od 1. 7. 2009 do 30. 12. 2010 t. j. 548 dní avšak len vo výške nepremľanej ako bola pôvodne uplatnená t. j. 12,08 euro (12,08: 365 dní = 0,0330958904 eur za 1 deň) za 1 m²/rok x 2845 m² = 51.504,32 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. K tejto výške protidôkaz zo strany žalovaného produkovaný nebol.

79. Žalobca síce predložil znalecké posudky s vyčíslenou vyššou sumou náhrady za vecné bremeno avšak po uplynutí premlčacej doby a ak by aj nebol nárok premlčaný, súd by zvážil ich možnú dôkaznú silu nakoľko aj keď odborné znalecké posudky nemali vady, na druhej strane závery boli založené na porovnávacjej metóde, kde boli použité nájomné zmluvy, ktoré nemali obdobný predmet nájmu ako v tejto právnej veci.

80. Čo sa týka nároku ul. U., súd vychádzal z rozsahu výmery 11 296 m² v ktorou žalobca preukazoval plánom plošného vyčíslenia rozsahu parcely č. XXXX/X vyhotoveným N.. K. (č.l.sp. 625). výšku nároku žalobca deklaroval znaleckým posudkom č. XX/XXXX zo dňa 20. 8. 2015.

81. Aj v súvislosti s týmto uplatneným nárokom žalovaný vzniesol námietku premlčania a dôvodný bol teda len nárok za obdobie od 30. 12. 2008 do 1. 7. 2009 titulom bezdôvodného obohatenia čo predstavuje pri výmere 11 292 m² za rok 2008 za 1 deň pri vyčíslenej výške znaleckým posudkom L.. N.. N. V. č. XX/XXXX a v roku 2008 - 10,121 eur za rok na 1 m² sumu (10,121: 365 = 0,0272857671) x 11 296 m² = 313,22 eur. Následne za obdobie od 1. 1. 2009 do 30. 6. 2009 čo predstavuje 181 dní kedy bolo vyčíslené bezdôvodné obohatenie vyššie uvedeným znalcom vo výške 10,286 eur za 1 m² za rok čo predstavuje za 1 deň (10,286: 365= 0,0281828219 x 11 269 = 318,33 x 181 dní) sumu 57.617,83 eur. V prevyšujúcej časti za obdobie od 31. 12. 2006 do 30. 12. 2008 súd nárok zamietol s ohľadom na dôvodnosť vznesenej námietky premlčania.

82. Pokiaľ sa týka nároku uplatneného po dátume od 1. 7. 2009 tu súd poukazuje na vyššie citované zdôvodnenie týkajúce sa v časti nároku uplatneného vo vzťahu k nehnuteľnosti tzv. ul. L. U., teda od

toho času vzniklo zákonné vecné bremeno a žalobca má nárok iná finančnú náhradu za vznik vecného bremena, ktorý je však tiež jednorazovou náhradou. A v tejto časti bolo zo strany žalobcu uplatnený taktiež s poukazom na znalecký posudok č. XX/XXXX prof. N. N. V., za rok 2010 vo výške 117.666,55 eur za obdobie od 1. 1. 2010 do 30. 12. 2010 a za rok 2009 po odpočítaní dní od 1. 7. 2009 do 31. 12. 2009 čo predstavuje 184 dní (uplatnený bol za rok 2009 v celkovej výške 116.797,53 eur : 365 dní = 319,99 za 1 deň) sumu 58. 878,74 eur.

83. Aj tu bola preukázaná vyššia suma náhrady vecného bremena a tu súd poukazuje na akom základe bol záver znaleckého dokazovania položený a tu nejde o otázku odbornú ale právnu. Zrejme aj tu by bolo možné pristúpiť, ak nič iné tak k aplikácii ust. § 3 Občianskeho zákonníka.

84. V tejto súvislosti súd vo veci poukazuje aj na právnu vetu nálezu Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. II. ÚS 415/14 zo dňa 24. 3. 2015 v zmysle ktorej, jednou z funkcií ústavnej úpravy základných práv a slobôd je ich „postupovanie“ celým právnym poriadkom vrátane oblasti práva súkromného, spočívajúceho v zakotvení povinnosti orgánu verejnej moci, najmä súdov interpretovať a aplikovať právo pohľadom ochrany základných práv. Právo v rukách všeobecných súdov nemôže byť len súborom mechanicky a formalisticky aplikovaných právnych predpisov bez ohľadu na zmysel a účel toho, ktorého nimi chráneného záujmu, ale musí byť predovšetkým nástrojom spravodlivosti. Ak je rozsah vlastníckeho práva sťažovateľky zásadne degradovaný tým, že k budovám vo vlastníctve stojacích na pozemku vedľajšej účastníčky, nemá prístup, nemôže výšku bezdôvodného obohatenia sťažovateľky odvíjať od zmluvného nájomného zodpovedajúceho bežnému užívaniu obdobných pozemkov, obvyklého v danom mieste a čase, bez ohľadu na skutočnosť, že sťažovateľka obmedzení výkonu svojho vlastníckeho práva bol pred nevedela. Pre naplnenie všetkých znakov spravodlivého procesu podľa čl. 36 ods. 1 listiny základných práv a slobôd preto vyžaduje, aby všeobecný súd riadne vyhodnotil znalecký posudok, ktorý pri posúdení výšky bezdôvodného obohatenia sťažovateľky sa vysporiada so zamedzením jej prístupu k predmetným budovám.

85. K tejto právnej vete Ústavný súd Českej republiky uviedol nasledujúce zdôvodnenie: „ Podstatou celého sporu byla otázka stanovení výše bezdůvodného obohacení, resp. určení toho, z jakých kritérií je třeba pro jeho stanovení vycházet. Není sporu o tom, že stěžovatelka užívala předmětné pozemky bez právního titulu, což znamená, že majetkovým vyjádřením jejího prospěchu by měla být peněžitá částka, která odpovídá částkám vynakládaným obvykle v daném místě a čase za užívání (nájem) obdobné věci, kterou by uživatel (nájemce) byl povinen plnit podle platné nájemní smlouvy. Ústavní soud tedy nikterak nezpochybuje závěr Nejvyššího soudu vyjádřený v jeho kasačním rozsudku (sp. zn. 28 Cdo 2020/2013), že bezdůvodné obohacení vzniká již tím, že budovy ve vlastnictví stěžovatelky stojí na pozemcích vedlejší účastnice, přičemž za běžného chodu věcí se výše tohoto obohacení odvíjí od obvyklého nájemného za užívání pozemků. Podstatné pro danou věc ovšem je, že v nastolené věci není možno hovořit o běžném chodu věcí a obvyklých okolnostech, neboť rozsah vlastníckeho práva stěžovatelky je zásadne degradován tím, že k budovám ve svém vlastníctví nemá přístup. Nemůže tedy plnohodnotně své vlastníctví využívat. Tato skutečnost se pak podle názoru Ústavního soudu samozřejmě nemůže neprojevit ve stanovení výše bezdůvodného obohacení, neboť pokud je omezen obsah vlastníckeho práva, protože schází jeden ze základních znaků vlastnícké triády - ius utendi, když stěžovatelka nemůže užívat budovy ve svém vlastníctví, musí být nutně omezena i výše případného bezdůvodného obohacení, o něž se jako uživatelka cizích pozemků obohacuje (analogicky by nájemce určitě platil nižší nájemné za užívání bytu, pokud by jeho nájemní právo nezahrnovalo např. využívání vody a tepla). Je třeba si navíc uvědomit, že vedlejší účastnice žalovala na vydání bezdůvodného obohacení zpětně, tedy za dobu, kdy stěžovatelka nemohla právě v důsledku vedlejší účastnicí znemožněného přístupu budovy ve svém vlastníctví řádně užívat. Jakkoliv není otázka přístupu k budovám předmětem stávajícího sporu o vydání bezdůvodného obohacení, má na jeho výši bezprostřední vliv, a to bez ohledu na skutečnost, že stěžovatelka předem věděla o postoji vedlejší účastnice k otázce přístupu k budovám ve vlastníctví stěžovatelky. Jiná situace by samozřejmě nastala, pokud by stěžovatelka svoje nemovitosti mohla užívat bez jakýchkoliv omezení. Jinými slovy řečeno, proti obecnému právnímu závěru Nejvyššího soudu o nutnosti poskytnout vlastníkovi pozemků, na nichž stojí budovy ve vlastníctví jiné osoby, náhradu za jejich užívání, protože je vlastník těchto pozemků sám omezen na svém vlastníckém právu, lhostejno přitom, zda vlastník budov má či nemá k budovám přístup, nemá Ústavní soud žádné výhrady. Ovšem východiska, na jejichž základě došlo k výpočtu výše bezdůvodného obohacení, jsou vadná. Soudy totiž stanovily výši bezdůvodného obohacení na základě znaleckého posudku, který však vůbec nepočítal s tím, že stěžovatelka nemá k budovám ve svém

vlastnictví přístup. Nejvyšší soud však skutková zjištění, týkající se výše bezdůvodného obohacení a vycházející ze znaleckého posudku, vůbec nemohl přezkoumávat, přestože následně ve svém vyjádření k ústavní stížnosti připustil, že by se mohla dostat do rozporu s jeho právními závěry. Výše uvedená skutečnost má dle názoru Ústavního soudu za následek, že se právní závěry Nejvyššího soudu dostaly do extrémního rozporu se stanovením výše bezdůvodného obohacení, které vyplynulo ze znaleckého posudku, jenž měl být ovšem postaven na zcela odlišném východisku (že k budovám není umožněn přístup). Aby byly naplněny kautely spravedlivého procesu vyplývající z čl. 36 odst. 1 Listiny, je z pohledu Ústavního soudu nezbytné, aby znalecký posudek zohlednil právě tu skutečnost, že stěžovatelka neměla umožněn přístup k budovám ve svém vlastnictví, popř., že její přístup byl omezen toliko na nutnou údržbu budov. Bylo by totiž absurdní, aby za užívání pozemku, k němuž nemá osoba, která jej užívá, žádný přístup, bylo stanoveno stejné nájemné (tedy stejná výše bezdůvodného obohacení), jako za běžně dostupný pozemek.

86. Týmto súd chcel poukázať, najmä nato, že tak ako vo vyššie citovanom náleze jednoznačne išlo o zohľadnenie nie úplné bežnej okolnosti a tak by bolo potrebné pristupovať aj v danej právnej veci, aby sa dospelo k spravodlivému posúdeniu veci.

87. V neprospech žalobcu vyznieva skutočnosť, že tento mal vedomosť aké nehnuteľnosti kupuje, či už priamo od predchádzajúcich vlastníkov alebo ohliadkou na mieste samom, a v prípade ak tieto vedomosti nemal, sám zanedbal preventívnu povinnosť oboznámiť sa s charakterom nehnuteľnosti, ktoré mal záujem nadobudnúť do svojho vlastníctva. Zo samotného charakteru nehnuteľnosti, ktoré sú zastavané pozemnými komunikáciami vyplýva, že nemohol rozumne očakávať, že tieto bude môcť využiť napríklad ako plochy na výstavbu priemyselných parkov, či parkovanie alebo individuálnu bytovú výstavbu a takýmto spôsobom svoje vynaložené finančné prostriedky podnikaním zhodnotiť. Argumentácia žalobcu ako „slabšej strany“, odôvodňovaná tým, že nemôže nehnuteľnosti užívať ako by chcel, vyznieva účelovo. Nemožno poprieť, že tak strana žalujúca ako aj strana žalovaná sú obmedzené vo výkone vlastníckeho práva a to každá v rozsahu výkonu vlastníckeho práva protistrany. Tak žalobca ako ani žalovaný nemôžu mať ale očakávania „obvyklé“ vyplývajúce z výkonu vlastníckeho práva. Žalobca ale sám slobodne, sa rozhodol kúpiť si takéto nehnuteľnosti. Žalovaný sám o sebe situáciu subjektívne nezavinil.

88. Posúdenie každého nároku je vecou individuálnych skutkových zistení; pri výklade zákonného ustanovenia nie je súd, ako to uviedol aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom náleze III. ÚS 271/2011 z 27.11.2011 viazaný doslovným znením zák. absolútne. Podľa Ústavného súdu Slovenskej republiky môže, dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia zákonného textu) súd odchyliť v prípade, ak to vyžaduje účel zák., systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a všeobecne záväzných právnych predpisov.

89. Súd ďalej poznamenáva, že je oboznámený s obsahom nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky PL.ÚS 42/2015 - 105, a v uvedenej právnej veci však súd vidí rozdiel oproti v právnej úprave zák. č. 657/2004 Z.z. a to z toho dôvodu, že predmetná právna úprava nemala ustanovenia, ktoré sa nachádzajú v zákone č. 66/2009 Z.z., kde v zmysle dôvodovej správy k zákonu č. 66/2009 Z.z., ktorá je interpretačným pravidlom, sa uvádza, že sa rieši problematika usporiadania vlastníctva k pozemkom, ktoré sa nachádzajú pod stavbami v rámci pozemkových úprav ako štandardný postup usporiadania vlastníctva v konkrétnych katastrálnych územiach. Prioritu pred poskytnutím finančnej kompenzácie a presne kumulatívne stanovených predpokladov má poskytnutie náhradného pozemku. Do vykonania pozemkových úprav je vlastník pozemku povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, ktoré bolo dňom účinnosti zák. č. 66/2009 Z.z. k dotknutému pozemku zriadené v prospech vlastníka stavby. Z uvedeného vyplýva teda, že predmetný zákon rieši otázku náhrady za zákonné vecné bremeno pretože počítal s dlhodobým až trvalým obmedzením vlastníckeho práva.

90. Pokiaľ ide o námietku žalovaného vo vzťahu k vedeniu vonkajšieho nadzemného elektrického vedenia, ktoré má obmedzovať užívanie pozemkov, tu žalovaný nepreukázal, že by dochádzalo skutočne k obmedzeniu. Napokon ako vyplynulo z nákresu predloženého žalobcom (č.l.sp. 811 až 812) predmetné nadzemné napätie len v malej časti prechádza ponad pôvodnú parcelu č. 1518/2 a, keďže predmetom konania bola nehnuteľnosť užívaná ako komunikácia zabezpečujúca prístup iba k obytným domom, súd mal za to, že toto zaťaženie nijako neobmedzuje žalovaného vo využívaní miestnej komunikácie.

91. Rovnako čo sa týka námietky žalovaného vo vzťahu k oporným múrom súd mal za to že tieto sú súčasťou komunikácie a teda je daná pasívna legitímácia na strane žalovaného aj vo vzťahu k týmto plochám. V ďalšom súd poukazuje aj na odborné vyjadrenie, ktoré bolo zo strany žalobcu predložené.

92. Pokiaľ ide o návrhy a žalobcu aby súd priznal náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva s tým, že by prekročil žalobný návrh podľa ustanovenia § 216 ods. 2 CSP, je potrebné uviesť, že je to možné iba v prípade, ak z osobitného predpisu vyplýva určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami, napríklad o konanie o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ďalšou výnimkou je konanie so spotrebiteľom, kedy by súd mohol urobiť výnimkou zo zásady ne ultra petitem a ďalšou výnimkou je aj konanie podľa ustanovenia § 135c Občianskeho zákonníka, o ktoré však v danej právnej veci nejde, nakoľko vecné bremeno už bolo zriadené zákonom. Predmetom sporu bol teda len nárok týkajúci sa náhrady za zriadené vecné bremeno nie usporiadanie.

93. Z viazanosti súdu petitom vyplýva, že súd nemôže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú (tzv. zásada ne ultra petitem) a nepochybne i to, aby súd neprisúdil iné plnenie, než ktorého sa účastníci domáhali. Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu. Súd musí zároveň dbať na to, aby výroková časť rozhodnutia bola formulovaná tak, aby bola jasná, stručná, výstižná a predovšetkým materiálne vykonateľná.

94. Žalobca si v konaní uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 459,517,83 eur za užívanie pozemkov na ul. U. od 30. 12. 2010 do zaplatenia. V časti nároku tzv. ul. L. U. si uplatnil úrok z omeškania ,ako je uvedené vyššie v žalobe, podľa jednotlivých predžalobných výziev.

95. Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže na od sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

96. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zák. povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis

97. V ustanovení § 517 OZ sú upravené právne dôsledky spojené s omeškaním dlžníka. O omeškanie s plnením dlhu ide v zásade vtedy, ak dlžník v dobe splatnosti dlhu, prípadne na požiadanie (výzvu) veriteľa dlh nesplní buď vôbec alebo len sčasti z dôvodov, ktoré možno pričítať. Ak dlžník svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní. Omeškanie dlžníka nastáva tým, že dlžník v stanovenom čase nezariadi všetko, čo je z jeho strany na splnenie povinnosti potrebné. Pre určenie momentu, do ktorého má dlžník splniť svoj dlh, aby sa nedostal do omeškania je rozhodný čas, dokedy má dlžník splniť svoj dlh. Čas môže byť presne stanovený dohodou účastníkov zmluvného vzťahu, ustanovený právnym predpisom pre konkrétne záväzkové vzťahy, určený v rozhodnutí súdu, ustanovený všeobecne zákonom. občiansky zákonník neupravuje v súvislosti s nárokom na bezdôvodné obohatenie prípadne nároku finančnej náhrady za vecné bremeno čas plnenia, ale treba per analógiám vychádzať z toho, že žalovaný je povinný škodu nahradiť 1. deň potom čo ho oprávnený o splnenie požiadal.

98. Podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

99. Vzhľadom k tomu, že čas plnenia nároku žalobcu nebol medzi účastníkmi dohodnutý a ani čas plnenia tohto typu nároku nie je zákonom stanovený a ani nebol určený v rozhodnutí, žalovaný bol v súlade s ust. § 563 Občianskeho zákonníka povinný plniť žalobcovi jeho peňažnú pohľadávku uplatňovanú titulom bezdôvodného obohatenia, prípadne nároku titulom finančnej náhrady vecného bremena najskôr až deň nasledujúci po tom, ako ho žalobca o plnenie požiadal.

100. Vzhľadom k tomu, že žalobca neprodukoval žiadny dôkaz o tom, že žalovaného na plnenie jeho záväzku uplatňovaného vo vzťahu k ul. U. požiadal, respektíve nebol produkován dôkaz kedy výzva na náhradu škody s určeným termínom plnenia zo strany žalobcu bola doručená žalovanému.

Z uvedeného dôvodu sa žalovaný dostal do omeškania až nasledujúcim dňom po doručení žalobného návrhu t. j. od 24.6.2011 k (č.l.sp. 167) súd preto zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania od 25. 6. 2011 vo výške 9 % čo nezodpovedá sadzbe platnej ku dňu 25. 6. 2011, avšak žalobca si uplatnil ako pán sporu úrok z omeškania v tejto výške a súd viazaný jeho návrhom môj v tejto výške priznal inak by mu prináležala sadzba úrokov z omeškania vo výške 9,25 %.

101. Podľa § 3 nariadenia vlády 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V prevyšujúcej časti uplatneného úroku z omeškania žalobu zamietol bol uplatnený z vyššej sumy a od 30. 12. 2010.

102. Pokiaľ ide o nárok tzv. ul. L. U., úrok z omeškania bol uplatnený takto 9 % zo sumy 3.970,53 eur od 21.5.2009 do zaplataenia, 9% zo sumy 4.102,88 eur od 16.6.2009 do zaplataenia, 9 % zo sumy 3.970,53 eur od 5.8.2009 do zaplataenia, 9 % zo sumy 4.102,88 eur od 26.8.2009 do zaplataenia, 9 % zo sumy 4.102,88 eur od 15.9.2009 do zaplataenia, s 9 % zo sumy 3.970,53 eur od 30.10.2009 do zaplataenia, 9 % zo sumy 4.102,88 eur od 17.11.2009 do zaplataenia, 9 % ročným zo sumy 3.970,53 eur od 17.12.2009 do zaplataenia, 9 % zo sumy 4.102,88 eur od 16.1.2010 do zaplataenia, s 9 % zo sumy 75 139,89 eur (ako rozdiel sumy 543 657,73 a sumy 459 517,83 eur ktoré odôvodnenie sa týka vo vyššie uvedenom bode) od 30.12.2010 do zaplataenia. Keďže v danej právnej veci súd priznal celkovo za obdobie od 4. 4. 2009 do 30. 6. 2009 sumu 8285,88 eur po zodpovedajúcom prepočte bezdôvodného obohatenia za obdobie od 4. 4. do 30. 4. 2009 z výmery 2845 m² za 27 dní bezdôvodné obohatenie pripadajúce na 1 deň predstavuje sumu 0,0330958904 pripadá suma 2542,26 eur, podobným prepočtom za obdobie od 1. 5. 2009 do 31. 5. 2009 v sume 2918,89 eur, za obdobie od 1. 6. 2009 do 30. 6. 2009 suma 2824,73 eur, pričom súd priznal uplatňovaný úrok z omeškania odo dňa 21. 5. 2009, nakoľko mal tak preukázané, že žalobca vyzval žalovaného na zaplataenie bezdôvodného obohatenia (č.l.sp. 69) taktiež odo dňa 16. 6. 2009 kde mal preukázanú výzvu spolu s poskytnutou lehotou 7 dní na zaplataenie (č.l.sp. 97), od 5. 8. 2009 za obdobie od 1. 6. 2009 do 30.6.2009 mal preukázanú výzvu doručenú zo strany žalobcu žalovanému dňa 28.7.2009 (č.l.sp. 98). Pokiaľ ide o obdobie od 1. 7. 2009 titulom finančnej náhrady za vecné bremeno súd priznal taktiež žalobcovi celkovú sumu 51 504,32 eur ,pričom za obdobie od 1. 7. 2009 do 31. 7. 2009 to predstavuje 2918,89 eur, mal vykázané doručenie z výzvy 18. 8. 2009 (č.l.sp. 99), za obdobie od 1. 8. 2009 do 31. 8. 2009 v sume 2918,89 eur mal súd preukázané doručenie výzvy dňa 7. 9. 2009 (č.l.sp. 100) za obdobie od 1. 9. 2009 do 30. 9. 2009 vo výške 2824,73 eur vykázané doručenie dňa 22. 10. 2009, za obdobie od 1. 10. 2009 do 30. 10. 2009 vo výške 2824,89 eur mal súd preukázané doručenie výzvy dňa 9. 11. 2009 (č.l.sp. 102), za obdobie od 1. 11. 2009 do 30. 11. 2009 vo výške 2824,73 eur mal súd preukázané doručenie dňa 9. 12. 2009, za obdobie od 1. 12. 2009 do 31. 12. 2009 mal súd preukázané doručenie dňa 8. 1. 2010 a išlo o sumu 2918,89 eur, zo zostávajúcej sumy 37 191,81 eur žalobca si uplatnil úrok z omeškania od 30. 12. 2010 tu však súd nemal preukázané skoršie doručenie výzvy ako uplatneného nároku vo vzťahu k nehnuteľnosti na ul.U. a preto priznal súd úrok z omeškania až od 25. 6. 2011. V prevyšujúcej časti aj čo sa týka uplatnených úrokov z omeškania žalobu zamietol.

Podľa § 251 zák. č. 160/2015 Z.z. civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

103. Podľa § 255 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z.z. civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania, podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

104. Podľa § 262 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z.z. civilného sporového poriadku o nároku náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

105. Žalobca si v konaní uplatňoval žalobným návrhom podaným súdu dňa 30. 12. 2010 celkovo zaplataenie sumy 571.148,38 eur a úspešný bol ako to vyplýva z výrokovej časti v sume 294.266,54 eur čo predstavuje jeho úspech v 52 % a neúspech 48 % súd preto priznal žalobcovi podľa pomeru úspechu a neúspechu nárok na náhradu trov konania v rozsahu štyroch % trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.